

‘Die extra werkzaamheden gaven mij een bredere kijk’

Na 34 jaar huisarts in Heemskerk te zijn geweest ging **Ybo Schutte** (64) dit voorjaar met pensioen. Hij wilde stoppen ‘op het moment dat hij het werk nog heel leuk’ vond en die luxe had hij. ‘Op mijn afscheidsreceptie was er de oma met haar dochter en haar kleinkind. Alle drie de generaties had ik in mijn praktijk gehad. Mooi vond ik dat.’

TEKST: ELS WIEGANT

‘Toen ik halverwege de jaren ‘80 van de universiteit in Leiden kwam, was ik niet de enige. Veel afgestudeerden zochten een baan in die tijd. Ik stuurde open sollicitaties en kreeg een aanbod in Heemskerk: een vrije vestiging in een nieuwe wijk. Het idee om het helemaal zelf te kunnen invullen trok me aan. Zelf alles regelen en

doen, de controle hebben, niet overgeleverd zijn aan wat je voorganger heeft bedacht... prettig.

Vanaf het begin wist ik zeker: geen praktijk aan huis. Ik had een jong gezin en stelde prijs op een scheiding tussen privé en werk. Anders was ik continu doorgestaan, dat weet ik van mezelf. Nu moest ik op de fiets naar mijn werk en naar huis en kon ik onderweg mijn hoofd leegmaken. Collega’s in het dorp vonden het vreemd dat ik het zo deed, maar het is me altijd prima bevallen.

■ ANDERE KIJK OP PATIËNTEN

In het begin had ik maar vijftien patiënten, dus ik heb er allerlei baantjes bijgedaan. Van lesgeven op de opleiding voor kraamverzorging tot alcoholcontroles bij de politie. Na drie jaar had ik het *break-even*-punt bereikt.

Op een gegeven moment ben ik er bestuurlijk werk naast gaan doen. Ik was er niet bewust naar op zoek, het kwam op mijn pad en ik vond het niet vervelend. Ik werd actief in de regionale huisartsenvereniging, was medisch-coördinator van de HAP en voorzitter van de HaROP. De huisartsenwereld bestond in die tijd vrijwel uitsluitend uit solisten en ik wilde wel helpen daar een beetje samenhang in aan te brengen. Als je je uitsluitend tot je praktijk beperkt, lag de sleur ook wel een beetje op de loer, merkte ik, hoe interessant ik het vak ook vond.

Die extra werkzaamheden hebben me veel gebracht. Je gaat zaken breder bekijken. Ik was bijvoorbeeld functionaris

FOTO: SIMONE MICHELLE

Kindermishandeling. Dat vond ik echt interessant, een verrijking. Ook ik dacht altijd: ach, daar moet je niet te zwaar aan tillen, dat zal in mijn praktijk niet zo gauw gebeuren. Wél dus, het gebeurt overal. Het gaf me een andere kijk op mijn eigen patiënten. Een kind dat voor de derde keer met een verwonding op het spreekuur kwam, dat bracht ik bij de ouders ter sprake. Daarvoor deed ik dat niet. Ook interessant: de besluiten van de HAP overbrengen op de collega's, bijvoorbeeld om de SEH erbij te gaan doen. Daar was men wel wat angstig voor; bang dat het drukker zou worden, dat er meer diensten gedraaid zouden moeten worden. De achterliggende gedachte was dat de spoedzorg erdoor zou verbeteren als we niet ieder vanuit ons eigen straatje zouden kijken en werken. Dat probeerde ik dan uit te leggen en het was leuk als dat goed lukte.

■ ALLEEN MAAR VOORDELEN

Ruim tien jaar geleden heb ik me aangesloten bij een HOED: Medistate. Ik heb er bewust voor gekozen om iets nieuws te doen, weer vanuit de gedachte dat ik als solist niet in de situatie wilde belanden dat ik alleen met de eigen "kleine" dingen van mijn praktijk bezig zou zijn. Bovendien zag ik al aankomen dat je het als eenling steeds moeilijker zou krijgen, mede door de wensen en eisen van zorgverzekeraars.

Vooraf voor mijn patiënten was dat een hele verandering: van een solopraktijk met één assistente naar een HOED

met zeven assistentes. Mij bood het eigenlijk alleen maar voordelen. Ik kon een dag minder gaan werken en ik kreeg de vrijheid om meer dingen zelf te doen: ECG's, spirometrie. Het fijne was ook dat ik makkelijker kon overleggen met een collega: hoe doe jij dat nou? Natuurlijk deed ik dat als solist al wel eens, maar toch minder makkelijk.

Dat ik met pensioen ben gegaan, is te danken aan een combinatie van factoren: die leeftijd van 65 was altijd mijn *mindset*, ik heb een goede opvolger, het kan financieel uit en ik ben nog gezond. Ik ben altijd een redelijk fanatieke sporter geweest. Dit is een vak dat veel van je vergt en als je schaatst of fietst, raak je alles even helemaal kwijt. Daarna kun je weer makkelijker de interesse opbrengen voor je patiënten. Dus ik zal de komende tijd zeker blijven sporten.

Verder heb ik nog geen plan, een cursus over hoe om te gaan met de tijd na je pensionering heb ik niet gevolgd. Ik ben al gevraagd om waar te nemen, maar vooralsnog zeg ik overal nee tegen. Een paar dagen ertussenuit, en daarna zie ik het wel. Ik kijk uit naar de vrijheid om de dingen te doen waar ik zin in heb en wanneer ik er zin in heb. Dat je gaat kamperen, dat het mooi weer is en dat je kunt zeggen: we blijven gewoon nog een paar dagen. Heerlijk lijkt me dat.' ¶

'Ik kijk uit naar de vrijheid om de dingen te doen waar ik zin in heb en wanneer ik er zin in heb'



LHV Academie

Geaccrediteerde
nascholing bij u in de
buurt

3 SEPTEMBER 2019

Grip op leidinggeven

5 SEPTEMBER 2019

SmartTyping

10 SEPTEMBER 2019

**Patiënten- en financiële
administratie op orde (I)**

11 SEPTEMBER 2019

**Leergang Medisch
leiderschap**

11 SEPTEMBER 2019

Effectief vergaderen

12 SEPTEMBER 2019

Lean werken

17 SEPTEMBER 2019

HRM in één dag

17 SEPTEMBER 2019

Duurzame inzetbaarheid

17 SEPTEMBER 2019

Alles over declareren

19 SEPTEMBER 2019

**Rationeel-erotieve
training (RET)**

19 SEPTEMBER 2019

**Patiënten- en financiële
administratie op orde (I)**

24 SEPTEMBER 2019

**De rol van de huisarts bij
lijkschouw (NIEUW)**

24 SEPTEMBER 2019

**Overtuigen en
beïnvloeden**



U kunt alle nascholing ook
incompany aanvragen.

Ga voor het hele overzicht naar
www.lhv.nl/lhv-academie